

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Mariana Kokeše, Ph.D., a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., ve věci

žalobce: M. Š.
proti
žalovanému: Celní úřad pro Kraj Vysočina
sídlem číslo popisné 5, 588 11 Stráž

o žalobě proti rozhodnutí Celního úřadu pro Kraj Vysočina ze dne 20. 4. 2020, čj. 26948-4/2020-630000-42,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalovaný vydal dne 5. 3. 2020 exekuční příkaz č. 1863002529 na nedoplatek vyměřený třemi pravomocnými rozhodnutími Policie České republiky (v celkové výši 1 500 Kč) zvýšený o náklady daňové exekuce (500 Kč).

2. Žalobce se v nynějším řízení domáhá přezkumu rozhodnutí žalovaného, kterým zamítl jím podané námitky proti výše uvedenému exekučnímu příkazu.

II. Shrnutí žaloby

3. Žalobce uvedl, že nezavinil stav vedoucí k vymáhání pohledávky. Viníkem je firma Bosch Diesel, s. r. o., Jihlava, která žalobce svévolně a bezdůvodně vyhodila z práce, čímž zavinila, že je bez prostředků. K této skutečnosti se žalovaný nijak nevyjádřil. Vzniklé škody má zaplatit uvedená firma a exekuce by měla být zastavena.
4. V replice ze dne 16. 11. 2020 žalobce uvedl, že dluh neuznává, zablokování účtů má za následek znemožnění podnikatelské činnosti, poukázal na absenci zmínky o nezabavitelném minimu a vedení exekuce označil za projev cynismu.
5. Vzhledem k uvedenému navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo označeno za neplatné a exekuce byla zastavena.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

6. Žalovaný uvedl, že posupoval zcela v souladu s daňovým řádem. Ve všech případech žalobce vyrozuměl o jeho nedoplatcích a v souvislosti s podanými námitkami zkoumal všechny možnosti případného zastavení exekučního řízení a dospěl k závěru, že je nelze aplikovat.
7. Vzhledem k uvedenému navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Posouzení věci soudem

8. Krajský soud v Brně (dále také „soud“) v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), bez nařízení ústního jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného včetně řízení předcházejícího jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná**.
9. Předně nutno uvést, že obsah a kvalita žaloby zásadně ovlivňuje rozsah a podrobnost soudního přezkumu napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, čj. 7 Afs 104/2004-54). Správní soudnictví je založeno na zásadě dispoziční, tudíž soud (až na výjimku vad, k nimž musí přihlídnout z úřední povinnosti) přezkoumává pouze ty otázky, s jejichž vypořádáním ze strany správních orgánů žalobce nesouhlasí a předeště je pozornosti soudu prostřednictvím formulovaného žalobního bodu.
10. Současně je nutno konstatovat, že lhůta k formulování nového žalobního bodu činí dva měsíce od oznámení napadeného rozhodnutí (srov. § 71 odst. 2 ve spojení s § 72 odst. 1 soudního řádu správního). Žalobce tedy včas uplatnil pouze žalobní bod, v rámci kterého poukazoval na to, že nezavinil stav vedoucí k vymáhání pohledávky a současně uvedl, že na tuto jeho námitku nebylo reagováno. Všechny ostatní žalobní body uplatněné v replice jsou pro opožděnost nepřipustné.
11. V neposlední řadě soud úvodem konstatuje, že se žalobce sice striktně formálně vzato v rámci petitu domáhá zastavení exekuce a označení napadeného rozhodnutí za neplatné, nicméně soud tento návrh posoudil s přihlédnutím k výrokovým možnostem (srov. § 78 soudního řádu správního) v souladu s jeho smyslem jako návrh na zrušení napadeného rozhodnutí.

12. V námitkách datovaných ke dni 24. 3. 2020 žalobce mimo jiné uvedl, „*nejsem ten, kdo zavinil tento stav, viníkem je firma Bosch Diesel, s. r. o., která mě svévolně a bezdůvodně vyhodila z práce, čímž zavinila, že jsem nyní bez prostředků, ať proto zaplatí výše zmíněná firma*“.
13. Žalovaný v napadeném rozhodnutí mimo jiné uvedl, „*nemajetnost ani žádná z dalších okolností uvedených daňovým subjektem v námitce není důvodem pro zastavení daňové exekuce*“. Dále uvedl, že žádné žalobcem uplatňované důvody nelze podřadit pod zákonem stanovené důvody pro zastavení daňové exekuce.
14. K rozsahu, jakým je třeba vypořádat vznesenou argumentaci, se soudy již mnohokrát vyslovily. Lze odkázat na opakovaně citovaný nálezn Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, v němž je konstatováno, že „*není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná*“.
15. Soud má za to, že k vypořádání argumentace došlo v odpovídajícím rozsahu, což vyplývá z kontextu celého napadeného rozhodnutí. Ačkoliv žalovaný nereagoval na vznesenou námitku výslovně, vypořádal ji souhrnně s ostatními, když ověřil, že ani tato skutečnost není důvodem pro zastavení daňové exekuce ve smyslu § 181 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, v rozhodném znění. Soud se s tímto názorem plně ztotožňuje, jelikož obecný nesouhlas žalobce s ukončením pracovního poměru ze strany jeho bývalého zaměstnavatele takovým důvodem skutečně není a jde o námitku zjevně nedůvodnou, která nemá k předmětu daňové exekuce (vymáhání neuhrazených příkazových bloků vydaných Policií České republiky) žádný vztah. Pro zahájení a vedení daňové exekuce není podstatná ani otázka zavinění dané situace (neuhrazení vymáhaných pohledávek), stěžejní je existence vykonatelného exekučního titulu.

V. Závěr a náklady řízení

16. Při přezkumu napadeného rozhodnutí ve smyslu § 75 odst. 2 věta první soudního řádu správního soud shledal podanou žalobu nedůvodnou. Proto ji podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
17. O náhradě nákladů soudního řízení bylo mezi účastníky rozhodnuto dle úspěchu ve věci (srov. § 60 odst. 1 soudního řádu správního). Právo na náhradu nákladů řízení náleží plně úspěšnému žalovanému, ale vzhledem k tomu, že mu nevznikly náklady přesahující jeho běžnou administrativní činnost, nebyla mu náhrada přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 27. července 2021

JUDr. Zuzana Bystřická
předsedkyně senátu